

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-הכונס		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	סא
עברה גדר שהוא גבוה ד' אמות, או דרך הרבים או נהר - פטור.													■	סא
עברה גדר שהוא גבוה ארבע אמות - חייב	והתניא:												◊	סא
תנא דידן קא חשיב מלמעלה למטה: שש אמות פטור, חמש אמות פטור, עד ארבע אמות פטור, תנא ברא מלמטה למעלה קא חשיב: שתי אמות חייב, שלש אמות חייב, עד ארבע אמות חייב.	רב פפא:												!	סא
ד' אמות שאמרו דפטור, אפילו בשדה קוצים.	רבא:												■	סא
ומשפת קוצים ולמעלה ד' אמות.	רב פפא:												■	סא
לא שנו אלא בקולחת, אבל בנכפפת - אפילו עד מאה אמה חייב	רב:												◊	סא
מתני' בנכפפת, אבל בקולחת - אפילו כל שהוא פטור.	שמואל:												◊	סא
בד"א - בקולחת, אבל בנכפפת ועצים מצויין לה - אפילו עד מאה מיל חייב עברה נהר או שלולית שהם רחבים ח' אמות - פטור.	תניא כוותיה דרב:												■	סא
דרך הרבים.													■	סא
מאן תנא?													^	סא
ר"א היא	רבא:												!	סא
שש עשרה אמות כדרך רה"ר.	דתנן, רבי אליעזר:												!	סא
או נהר.													■	סא
נהר ממש	רב:												■	סא
אריתא דדלאי.	שמואל:												■	סא
מ"ד נהר ממש, אע"ג דליכא מיא													■	סא
ומ"ד אריתא דדלאי, אי אית ביה מיא אין, אבל לית ביה מיא לא.													■	סא
ואלו מפסיקין לפאה: הנחל, והשלולית, ודרך היחיד, ודרך הרבים.	תנן התם:												■	סא
מאי שלולית?													^	סא
מקום שמי גשמים שוללין שם	רב יהודה אמר שמואל:												!	סא
אמת המים שמחלקת שלל לאגפיה.	רב ביבי א"ר יוחנן:												!	סא
מאן דאמר מקום שמי גשמים שוללין שם, כ"ש אמת המים													■	סא
ומאן דאמר אמת המים, אבל מקום שמי גשמים שוללין שם לא מפסקי, דהנהו באגני דארעא מקרו.													■	סא
המדליק בתוך שלו, עד כמה תעבור הדליקה? רואין אותו כאילו הוא באמצע בית כור	רבי אלעזר בן עזריה:												■	סא
ט"ו אמות כדרך רה"ר	רבי אליעזר:												■	סא
חמשים אמה	רבי עקיבא:												■	סא
(שמות כ"ב) שלם ישלם המבעיר את הבערה - הכל לפי הדליקה.	רבי שמעון:												■	סא
ולית ליה לר"ש שיעורא בדליקה?													?	סא
לא יעמיד אדם תנור בתוך הבית - אלא אם כן יש על גבו גובה ד' אמות, היה מעמידו בעלייה - עד שיהא תחתיו מעזיבה - שלשה טפחים, ובכירה - טפח, ואם הזיק - משלם מה שהזיק	והתנן: [ת"ק]												■	סא
לא נאמרו שיעורין הללו, אלא שאם הזיק פטור מלשלם	רבי שמעון:												■	סא
הכל לפי גובה הדליקה.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:												!	סא
הלכה כר' שמעון.	רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל:												■	סא

<p>disputants-חולקים</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>מעשה-story</p> <p>מזרא-key:</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>ראיה-proof</p>
---	--

בבא קמא-הכונס		Talmud Navigator											
מזרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
הלכה כר"ש.	וכן אמר רב נחמן אמר שמואל:											■	◇
המדליק את הגדיש והיו בו כלים ודלקו, ר"י אומר: משלם מה שבתוכו	[רבי יהודה]											◆	■
אינו משלם אלא גדיש של חטין או של שעורין.	הכמים:											◆	■
היה גדי כפות לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו - חייב, עבד כפות לו וגדי סמוך לו ונשרף עמו - פטור.													■
במדליק את הבירה שהוא משלם כל מה שבתוכה, שכן דרך בני אדם להניח בביתם.	ומודים חכמים לר"י:											■	◇
מחלוקת - במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חבירו, דר"י מחייב אנוקי טמון באש, ורבנן פטרי, אבל במדליק בתוך של חבירו - דברי הכל משלם כל מה שבתוכו.	רב כהנא:											■	◇
אי הכי, אדתני סיפא: מודים חכמים לר"י, במדליק את הבירה שמשלם כל מה שבתוכה, שכן דרך בני אדם להניח בביתם, לפלוג וליתני בדידה: כד"א במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חבירו, אבל מדליק בתוך של חבירו - דברי הכל משלם כל מה שהיה בתוכו	א"ל רבא:											⚡	
בתרתי פליגי	אלא אמר רבא:											■	◇
פליגי במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חבירו:												■	◇
מחייב אטמון באש	דרבי יהודה:											◆	■
לא מחייב	ורבנן סברי:											◆	■
ופליגי נמי במדליק בשל חבירו:												■	◇
משלם כל מה שבתוכו ואפילו ארנקי	דרבי יהודה סבר:											◆	■
כלים שדרכן להטמין בגדיש, כגון מוריגין וכלי בקר - הוא דמשלם, כלים שאין דרכן להטמין בגדיש לא משלם.	ורבנן סברי:											◆	■
המדליק את הגדיש והיו בו כלים ודלקו, ר"י אומר: משלם כל מה שהיה בתוכו	תנו רבנן: [רבי יהודה]											◆	■
אינו משלם אלא גדיש של חטין או גדיש של שעורין, ורואין מקום כלים כאילו הוא מלא תבואה.	הכמים:											◆	■
במה דברים אמורים - במדליק בתוך שלו והלכה ודלקה בתוך של חבירו, אבל מדליק בתוך של חבירו - (דברי הכל) משלם כל מה שהיה בתוכו.	[ד"ה]											■	
במשאל מקום להבירו להגדיש גדיש והגדיש והטמין, שאין משלם אלא דמי גדיש בלבד להגדיש חטין והגדיש שעורין, שעורין והגדיש חטין, חטין וחיפן בשעורין, שעורין וחיפן בחטים, שאינו משלם אלא דמי שעורין בלבד.	ומודה ר' יהודה לחכמים:											■	◇
הנותן דינר זהב לאשה, ואמר לה הזהרי בו של כסף הוא, הויקתו - משלמת דינר זהב, משום דאמר לה: מאי הוה לך גביה דאזקתיה פשעה בו - משלמת של כסף, דאמרה ליה: נטירותא דכספא קבילי עלי, נטירותא דדהבא לא קבילי עלי.	רבא:											■	◇
אתון בדרבא מתניתו לה, אנן ממתניתא פשיטא לן:	רב מרדכי לרב אשי:											■	
חטין וחיפן בשעורין, שעורין וחיפן בחטין - אינו משלם אלא דמי שעורין בלבד	[מתניתא]											■	◇
אלמא אמר ליה: נטירותא דשערי קבילי עלי, הכא נמי אמרה ליה: נטירותא דדהבא לא קבילי עלי.												■	◇
שמעית מילתא לר' יהודה, ולא ידענא מאי היא.	רב:											○	◇
ולא ידע אבא מאי שמיע ליה? לר' יהודה דמחייב על נוקי טמון באש, עשו תקנת נגזל באשו.	שמואל:											■	◇
עשו תקנת נגזל במסור או לא?	בעי אממר:											^	◇
אליבא דמ"ד לא דיינינן דינא דגרמי לא תבעי לך, דמסירות נמי לא דיינינן, אלא כי תבעי לך - אליבא דמ"ד דיינינן דינא דגרמי, עשו תקנת נגזל במסור דמשתבע ושקיל, או לא?												^	
תיקו.												■	◇
ההוא גברא דבטש בכספתא דחבריה, שדייה בנהרא, אתא מריה ואמר הכי והכי הוה לי בגוה												○	◇
יתיב רב אשי וקא מעיין ביה, כי האי גוונא מאי?												^	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ◌ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

בבא קמא-הכונס		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
רבינא לרב אחא בריה דרבא, ואמרי לה רב אחא בריה דרבא לרב אשי:	רבינא לרב אחא בריה דרבא, ואמרי לה רב אחא בריה דרבא לרב אשי:												◊	סב.
ומודים חכמים לר' יהודה, במדליק את הבירה שמשלם כל מה שבתוכו, שכן דרך בני אדם להניח בבתים?	דתנן:												◊	סב.
אי דקא טעין זוזי הכא נמי, הכא דקא טעין מרגניתא, מאי? מי מנחי אינשי מרגניתא בכספתא, או לא?	אמר ליה:												◊	סב.
תיקו.														סב.
טעין כסא דכספא בבירה, מאי?	רב יימר לרב אשי:												◊	סב.
חזינא, אי אינשי אמיד הוא דאית ליה כסא דכספא, אי נמי אינשי מהימנא הוא דמפקדי אינשי גביה - משתבע ושקיל, ואי לא - לאו כל כמיניה.	אמר ליה: [רב אשי]												◊	סב.
מה בין גולן לחמסן?	רב אדא בריה דרב אויא לרב אשי:												◊	סב.
חמסן יהיב דמי, גולן לא יהיב דמי.	אמר ליה: [רב אשי]												◊	סב.
אי יהיב דמי, חמסן קרית ליה?	א"ל: [רב אדא בריה דרב אויא]												◊	סב.
תלוה וזבין זביניה זביני?	והאמר רב הונא:												◊	סב.
לא קשיא: הא דאמר רוצה אני, הא דלא אמר רוצה אני.													◊	סב.
גין שיצא מתחת הפטיש והזיק - חייב.													■	סב: מ
גמל שהיה טעון פשתן ועבר ברשות הרבים, ונכנס פשתנו לתוך החנות ודלקו בנרו של חנוני והדליק את הבירה - בעל גמל חייב													■	סב:
הניח חנוני נרו מבחוץ - החנוני חייב	[ת"ק]												◊	סב:
בנר חנוכה - פטור.	רבי יהודה:												◊	סב:
ש"מ מדברי יהודה: נר חנוכה מצוה להניחה בתוך עשרה, דאי סלקא דעתך למעלה מעשרה, אמאי אמר ר' יהודה: נר חנוכה - פטור? לימא ליה: הוה ליה לאנוחה למעלה מגמל ורוכבן אלא לאו ש"מ: מצוה להניחה בתוך עשרה.	רבינא משמיה דרבא:												◊	סב:
לא, לעולם אימא לך אפי' למעלה מעשרה, מאי אמרת? אבעי לך לאנוחה למעלה מגמל ורוכבן, כיון דבמצוה קא עסיק, כולי האי לא אטרחיה רבנן.	אמרי:												◊	סב:
נר חנוכה שהניחה למעלה מעשרים אמה - פסולה, כסוכה וכמבוי.	אמר רב כהנא, דרש רב נתן בר מניומי משמיה דרבי תנחום:												◊	סב:
הדרן עלך הכונס.													◊	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
מרובה מדת תשלומי כפל ממדת תשלומי ארבעה וחמשה, שמדת תשלומי כפל נוהגת בין בדבר שיש בו רוח חיים ובין בדבר שאין בו רוח חיים, ומדת תשלומי ארבעה וחמשה אינה נוהגת אלא בשור ושה בלבד, שנאמר: (שמות כ"א) כי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו וגו'.														■
אין הגונב אחר הגנב משלם תשלומי כפל, ולא הטובה ולא המוכר אחר הגנב משלם תשלומי ארבעה וחמשה.														■
ואילו מדת תשלומי כפל נוהגת בין בגנב בין בטוען טענת גנב, ומדת תשלומי ארבעה וחמשה אינה נוהגת אלא בגנב בלבד לא קתני														◊
מסייע ליה לרבי הייא בר אבא														■
הטוען טענת גנב בפקדון - משלם תשלומי כפל, טבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.	ד"ר הייא בר אבא א"ר יוחנן:													◊
לימא מסייע ליה לרבי הייא בר אבא	איכא דאמרי:													⚡
הטוען טענת גנב בפקדון - משלם תשלומי כפל, טבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה	ד"ר הייא בר אבא א"ר יוחנן:													⚡
מי קתני אין בין? מרובה קתני, תנא ושייר.														◊
שמדת תשלומי כפל נוהגת כו'.														■
מנה"מ?														^
(שמות כ"ג) על כל דבר פשע - כלל, על שור על חמור על שה ועל שלמה - פרט, על כל אבידה - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו ממון, אף כל דבר המטלטל וגופו ממון, יצאו קרקעות שאינן מטלטלין, יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות, יצאו שטרות - שאף על פי שמטלטלין אין גופן ממון, יצא הקדש - רעהו כתיב.	דת"ר:													◊
אי מה הפרט מפורש דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא, אף כל דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא, אבל עופות לא														⚡
ומי מצית אמרת הכי? והא שלמה כתיב														⚡
אנן בבעלי חיים קאמרין, אימא: בבעלי חיים דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא אין, דבר שאין נבלתו מטמא במגע ובמשא לא, דהא כל חד וחד כלל ופרט באפי נפשיה דרשינן ליה, אבל עופות לא	אמרי:													⚡
א"כ, נכתוב רחמנא חד פרטא.														!
הי נכתוב רחמנא? אי כתב רחמנא שור, הוה אמינא: קרב לגבי מזבח אין, שאין קרב לגבי מזבח לא ואי כתב רחמנא חמור, הוה אמינא: קדוש בכורה אין, שאין קדוש בכורה לא														⚡
א"כ, נכתוב רחמנא שור וחמור, שה למה לי? ש"מ: לאתויי עופות.	אמרי:													⚡
ואימא: לאתויי עופות טהורים, דומיא דשה דמטמא בגדים אבית הבליעה, אבל עופות טמאים דלית בהו טומאה, דלא מטמאי בגדים אבית הבליעה - לא														⚡
כל ריבויא הוא.														!
וכל היכא דכתב כל ריבויא הוא? והא גבי מעשר דכתיב כל, וקא דרשינן ליה בכלל ופרט														⚡
(דברים י"ד) ונתת הכסף בכל אשר תאוו נפשך - כלל, בבקר ובצאן ובין ובשכר - פרט, ובכל אשר תשאלך נפשך - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש פרי מפרי וגידולי קרקע, אף כל פרי מפרי וגידולי קרקע	דתניא:													⚡
בכל - כללא, כל - ריבויא הוא.	אמרי:													!
ואיבעית אימא: כל - כללא הוא, מיהו כל דהכא ריבויא הוא, מכדי כתיב מעיקרא כלל ופרט וכלל, דכתיב: (שמות כ"ב) כי יתן איש אל רעהו - כלל, כסף או כלים - פרט, לשמור - הדר וכלל, ואי סלקא דעתך האי על כל דבר פשע נמי לכלל ופרט הוא דאתא, נכתוב רחמנא להני פרטי גבי האיך כלל ופרט, על כל דבר פשע למה לי? ש"מ ריבויא הוא.														!
השתא דאמרת כל ריבויא, כל הני פרטי למה לי?														⚡
חד למעוטי קרקע, וחד למעוטי עבדים, וחד למעוטי שטרות, שלמה - למעוטי דבר שאינו מסויים, על כל אבידה - לכדר' הייא בר אבא														!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
הטוען טענת גנב באבידה - משלם תשלומי כפל, שנאמר: (שמות כ"ב) על כל אבידה אשר יאמר.	דאמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן:											◊	30			
היכן פקדוני? אמר ליה: אבד, משביעך אני, ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שאכלו - משלם את הקרן, הודה על פי עצמו - משלם קרן וחומש ואשם	תנן התם:											■	◊	30		
היכן פקדוני? אמר לו: נגנב, משביעך אני, ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שגנבו - משלם תשלומי כפל, הודה מעצמו - משלם קרן וחומש ואשם.	קתני מיהא:											■	◊	30		
בטוען טענת גנב - דמשלם תשלומי כפל, אבל בטוען טענת אבד - לא משלם תשלומי כפל, ואפי' טוען טענת גנב, בשבועה הוא דמשלם תשלומי כפל, אבל שלא בשבועה אינו משלם תשלומי כפל														30		
מנהני מילי?												^		30		
(שמות כ"ב) אם ימצא הגנב - בטוען טענת גנב הכתוב מדבר	דתנו רבנן:											■	!	◊	30	
אתה אומר: בטוען טענת גנב, או אינו אלא בגנב עצמו?												?		30		
כשהוא אומר: אם לא ימצא הגנב, בטוען טענת גנב הכתוב מדבר.												!		◊	30	
אם ימצא הגנב - בגנב עצמו הכתוב מדבר	תניא אידך:											■		◊	30	
אתה אומר: בגנב עצמו, או אינו אלא בטוען טענת גנב?												?		30		
כשהוא אומר: אם לא ימצא הגנב - הרי טוען טענת גנב אמור, הא מה אני מקיים אם ימצא הגנב? בגנב עצמו הכתוב מדבר.												!		30		
דכולי עלמא מיהת: אם לא ימצא הגנב - בטוען טענת גנב כתיב, מאי משמע?												?		◊	30	
אם לא ימצא כמה שאמר, אלא שהוא עצמו גנבו - ישלם שנים.	רבא:											!		◊	30	
ומנלן דבשבועה?														30		
(שמות כ"ב) ונקרב בעל הבית אל האלהים - לשבועה	דתניא:											■	!	◊	30	
אתה אומר: לשבועה, או אינו אלא לדין?												?		30		
נאמר שליחות יד למטה ונאמר שליחות יד למעלה, מה להלן לשבועה, אף כאן לשבועה.												!		◊	30	
בשלמא למאן דאמר חד בגנב וחד בטוען טענת גנב, היינו דכתיבי תרי קראי, אלא למאן דאמר תרויהו בטוען טענת גנב, תרי קראי למה ליה?													?	◊	30	
חד למעוטי טענת אבד.	אמר:												!	◊	30	
ולמאן דאמר חד בגנב וחד בטוען טענת גנב, דלא מיתר, למעוטי טענת אבד מנא ליה?													?	30		
מגנב הגנב													!	◊	30	
ולמאן דאמר תרויהו בטוען טענת גנב, דמיעט ליה טוען טענת אבד, גנב הגנב מאי דריש ביה?													?	30		
מבעי ליה לכדרבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן	אמר לך:												!	◊	30	
הטוען טענת גנב בפקדון - משלם תשלומי כפל, טבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.	דאמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:												■	!	◊	30
למאן דאמר חד בגנב וחד בטוען טענת גנב, דהאי גנב הגנב אפקיה למעוטי טענת אבד, דר' חייא בר אבא מנא ליה?													?	30		
הקישא הוא, ואין משיבין על הקישא.	אמר לך:												!	◊	30	
בשלמא למאן דאמר חד בגנב וחד בטוען טענת גנב - שפיר, אלא למאן דאמר תרויהו בטוען טענת גנב, גנב עצמו מנא ליה?													?	◊	30	
וכי תימא: ליתי בק"ו מטוען טענת גנב													!	30		
דיו לבא מן הדין להיות כנדון, מה להלן בשבועה, אף כאן בשבועה													?	30		
נפקא ליה מדתנא דבי חזקיה													!	30		

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יאמר שור וגניבה, והכל בכלל	דתנא דבי חזקיה:								⚡	■	!	◊
אילו כן, הייתי אומר: מה הפרט מפורש קרב לגבי מזבח, אף כל קרב לגבי מזבח, מה יש לך להביא? שה, כשהוא אומר שה - הרי שה אמור, הא מה אני מקיים גניבה? לרבות כל דבר.									!	■	!	◊
יאמר שור שה וגניבה, והכל בכלל									⚡	■	!	◊
אילו כן, הייתי אומר: מה הפרט מפורש דבר הקדוש בכורה, אף כל דבר הקדוש בכורה, מה יש לך להביא? חמור, כשהוא אומר חמור - הרי חמור אמור, הא מה אני מקיים גניבה? לרבות כל דבר.									!	■	!	◊
יאמר שור וחמור שה וגניבה, והכל בכלל									⚡	■	!	◊
אילו כן, הייתי אומר: מה הפרט מפורש בעלי חיים, אף כל ב"ח, מה יש לך להביא? שאר בעלי חיים, כשהוא אומר חיים - הרי חיים אמור, הא מה אני מקיים גניבה? לרבות כל דבר.									!	■	!	◊
יאמר שור וגניבה.	אמר מר:								⚡			◊
מי כתיב שור וגניבה? גניבה ושור הוא דכתיב									⚡			
וכי תימא אילו נאמר קאמר, אילו נאמר שור וגניבה?									!			
ומי מצית אמרת מה הפרט מפורש? הוה שור - פרט, וגניבה - כלל, פרט וכלל נעשה כלל מוסיף על הפרט, ואיתרבו להו כל מילי:									⚡			
אלא כדכתיב קאמרי גניבה ושור?									!			◊
מי מצית אמרת הכל בכלל או מה הפרט מפורש? הוה ליה גניבה - כלל, ושור - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, שור אין, מידי אחרינא לא									⚡			◊
תנא אחיים קא סמיך ליה, וכלל ופרט וכלל קא"ל.	רבא:								!			◊
והא לא דמי כללא בתרא לכללא קמא									⚡			
הא תנא דבי רבי ישמעאל הוא, דכה"ג דריש כללי ופרטי.	[תנא דבי רבי ישמעאל]								!			◊
והכי קא קשיא ליה: אם המצא תמצא למה לי? יאמר שור וגניבה וחיים, והכל בכלל	[תנא דבי חזקיה]								⚡	■		◊
אילו כן, הייתי אומר: מה הפרט מפורש דבר הקרב לגבי מזבח, אף כל הקרב לגבי מזבח, מה יש להביא? שה, כשהוא אומר שה - הרי שה אמור, הא מה אני מקיים גניבה? לרבות כל דבר.									!	■		◊
יאמר גניבה ושור ושה וחיים, והכל בכלל									⚡	■		◊
אילו כן, הייתי אומר: מה הפרט מפורש דבר הקדוש בכורה, אף כל דבר הקדוש בכורה, מה יש לך להביא? חמור, - כשהוא אומר חמור - הרי חמור אמור, הא מה אני מקיים גניבה? לרבות כל דבר.									!	■		◊
יאמר גניבה ושור ושה וחמור וחיים, והכל בכלל									⚡	■		◊
אילו כן, הייתי אומר: מה הפרט מפורש בעלי חיים, אף כל ב"ח, מה יש לך להביא? שאר ב"ח, כשהוא אומר חיים - הרי חיים אמור, הא מה אני מקיים גניבה? לרבות כל דבר									!	■		◊
אם המצא תמצא ל"ל?									⚡	■		◊
אי הכי, שפיר קשיא ליה									⚡			◊
משום דאית ליה פירכא: לרבות כל דבר מהיכא קמייתי ליה? מכלל בתרא, כללא גופיה חיים כתיב ביה, כלל ופרט וכלל מאי קא מהני ליה? אי לאתווי כל דבר, הא חיים כתיב, בעלי חיים אין, מידי אחרינא לא משום הכא איצטריך אם המצא.									!			◊
והא שני כללות דסמיכי אהדיני ניהון	אמרי:								⚡			
כדאמרי במערבא:	רבינא:								!			
כל מקום שאתה מוצא שני כללות הסמוכים זה לזה, הטל פרט ביניהם ודונם בכלל ופרט	[מערבא]								■	!		◊
שדי שור בין המצא לתמצא									■	!		◊
לאתווי מאי?									⚡	!		◊

<p>disputants-חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- ⚡ קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator													
מירא	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ה	ד	ו	ה	ז	י	כ	סד:		
אי לאתווי ב"ח		!	!										סד:		
מחיים נפקא		⚡	!										סד:		
אלא לאתווי דבר שאין בעלי חיים, ודרוש הכי: מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו ממון, אף כל דבר המטלטל וגופו ממון.		!	!									◇	סד:		
ותו, שדי חמור בין המצא לתמצא		■	!									◇	סד:		
לאתווי מאי?		⚡	!										סד:		
אי לאתווי דבר שאין בעלי חיים		!	!										סד:		
משור נפקא		⚡	!										סד:		
אלא לאתווי דבר מסויים.		!	!									◇	סד:		
א"ה שה למה לי?		⚡										◇	סד:		
אלא, ריבה ומיעט וריבה הוא, כדתנא דבי רבי ישמעאל				!								◇	סד:		
במים במים ב' פעמים, אין זה כלל ופרט, אלא ריבה ומיעט וריבה - ריבה הכל	דתנא דבי ר' ישמעאל:		■	!								◇	סד:		
מאי רבי?				^									סד:		
רבי כל מילי.		!										◇	סד:		
אי הכי, כל הני פרטי למה לי?		⚡										◇	סד:		
חד למעוטי קרקע, וחד למעוטי עבדים, וחד למעוטי שטרות, גניבה וחיים - לכדרב		!										◇	סד:		
אחזיה לקרן כעין שגנב.	דאמר: [רב]	!	■									◇	סד:		
ולמ"ד חד בגנב וחד בטוען טענת גנב, וגנב עצמו נפקא ליה מאם ימצא הגנב, האי אם המצא תמצא מאי דריש ביה?												⚡	◇	סד:	
מבעי לי לכדרבא בר אהילאי												!	סד:		
מאי טעמא דרב, דאמר מודה בקנס ואחר כך באו עדים פטור? דכתיב: אם המצא תמצא, אם המצא בעדים תמצא בדיינים, פרט למרשיע את עצמו.	דאמר רבא בר אהילאי:											■	!	◇	סד:
ולמ"ד תרווייהו בטוען טענת גנב, דהאי אם המצא תמצא מפיק ליה לגנב עצמו, מרשיע עצמו מנלן?												⚡	◇	סד:	
(שמות כ"ב) מאשר ירשיעון אלהים, ולא המרשיע את עצמו.												!	◇	סד:	
ולמ"ד חד בגנב וחד בטוען טענת גנב, דאייתי ליה מהמצא תמצא למרשיע את עצמו, האי אשר ירשיעון מאי דריש ביה?												⚡	סד:		
ההוא מיבעי ליה למודה בקנס דפטור.	אמר לך:											!	◇	סד:	
ומ"ד תרווייהו בטוען טענת גנב												⚡	סד:		
מודה בקנס ואח"כ באו עדים - חייב.	קסבר:											!	◇	סד:	
ולמ"ד חד בגנב וחד בטוען טענת גנב, בשלמא אם המצא תמצא לכדרבא בר אהילאי, אבל כל הני פרטי למה לי?												⚡	◇	סד:	
כדתנא דבי רבי ישמעאל												!	סד:		
כל פרשה שנאמרה ונשנית, לא נשנית אלא לדבר שנתחדש בה.	דתנא דבי רבי ישמעאל:											■	!	◇	סד:
ואימא: גנב עצמו בשבועה												⚡	◇	סד:	
לא ס"ד												!	סד:		
שנים ישלם - שלא בשבועה	דתנא, רבי יעקב:											■	!	◇	סד:
אתה אומר: שלא בשבועה, או אינו אלא בשבועה?												⚡	סד:		

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-מרוכה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	סדר
אמרת? לא כך היה.												!	סד:
מאי לא כך היה?												ז	סד:
לא לכתוב רחמנא שנים ישלם בגנב, וליתו בק"ו מטוען טענת גנב: ומה טוען טענת גנב דבהיתירא אתא לידיה, אמר קרא לישלם תרי, גנב עצמו דבאיסורא אתא לידיה לא כל שכן אלא שנים ישלם דכתב רחמנא בגנב עצמו למה לי? דאפילו שלא בשבועה.	אביי:											!	סד:
והאי אם המצא להכי הוא דאתא? הא מיבעי ליה לכדתניא:												ז	סד:
ידו - אין לי אלא ידו, גגו חצירו וקרפיפו מנין? ת"ל: (שמות כ"ב) אם המצא תמצא, מ"מ א"כ, לימא קרא או המצא המצא או תמצא תמצא, מדשני קרא, ש"מ תרתי.	[דתניא]											ז	סד:
קרן - כעין שגנב, תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה - כשעת העמדה בדין.	גופא, אמר רב:											■	סד:
מאי טעמא דרב?												^	סד:
אמר קרא גניבה וחיים, אמאי קאמר רחמנא חיים בגניבה? אחייה לקרן כעין שגנב.	[רב]											!	סד:
כי ניים ושכיב רב אמר להא שמעתא	רב ששת											ז	סד:
כחושה, והשמינה - משלם תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה כעין שגנב	דתניא:											■	סד:
משום דא"ל: אנא פטימנא ואת שקלת?	אמרי:											!	סד:
שמינה, והכחישה - משלם תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה כעין שגנב	ת"ש:											■	סד:
התם נמי, משום דאמרינן ליה: מה לי קטלה כולה מה לי קטלה פלגא												!	סד:
כי קאמר רב - ביוקרא וזולא הוא דקאמר.												!	סד:
היכי דמי?												^	סד:
אילימא דמעיקרא שויה זוזא ולבסוף שויה ד' זוזי, קרן - כעין שגנב, לימא, פליגא דרב אדרבה												!	סד:
האי מאן דגזול חביתא דחמרא מחבריה, מעיקרא שויה זוזא ולבסוף שויה ד' זוזי, תברה או שתייה - משלם ד', איתבר ממילא - משלם זוזא	דאמר רבה:											ז	סד:
כי קאמר רב, כגון דמעיקרא שויה ד' ולבסוף שויה זוזא, קרן - כעין שגנב, תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה - כשעת העמדה בדין.	אמרי:											!	סד:
בעה"ב שטען טענת גנב בפקדון, ונשבע והודה ובאו עדים, אם עד שלא באו עדים הודה - משלם קרן וחומש ואשם, ואם משבאו עדים הודה - משלם תשלומי כפל ואשם, וחומשו עולה לו בכפילו, דברי רבי יעקב	תני רבי חנינא לסיועיה לרב: [רבי יעקב]											◆ ■	סד:
(ויקרא ה') בראשו וחמישיתו - ממון המשתלם בראש מוסיף חומש, ממון שאין משתלם בראש אין מוסיף חומש	הכמים:											◆ ■	סד:
אין חומש ואשם משתלם במקום שיש כפל.	ר"ש בן יוחאי:											◆ ■	סד:
קתני מיהת: חומשו עולה לו בכפילו, דברי רבי יעקב												■	סד:
ה"ד?												^	סד:
אילימא דמעיקרא שויה ד' ולבסוף שויה ארבעה												!	סד:
חומשו עולה לו בכפילו? כפילא ארבעה וחומשא זוזא												ז	סד:
אלא לאו דמעיקרא שויה ארבעה ולבסוף שויה זוזא, דכפילא זוזא וחומשיה זוזא, אלמא: קרן - כעין שגנב, תשלומי כפל ותשלומי ד' זה' - כשעת העמדה בדין												!	סד:
לעולם דמעיקרא שויה ארבעה והשתא נמי שויה ארבעה, ודקא קשיא: כפילא ד' וחומשיה זוזא הב"ע - כגון שנשבע וחזר ונשבע ארבע פעמים והודה, והתורה אמרה וחמישיתיו, התורה ריבתה חמישית הרבה בקרן אחת.	רבא:											!	סד:
בראשו וחמישיתו - ממון המשתלם בראש מוסיף חומש, ממון שאין משתלם בראש אין מוסיף חומש. אבל אשם מייתי	אמר מר, וחכמים אומרים:											■	סד:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ס		
מאי שנא חומש דלא משלם? דכתיב: בראשו וחמישיתו, אשם נמי לא משלם, דהא כתיב: בראשו וחמישיתו ואת אשמו												⚡	◇	סה	
את פסקיה קרא.	אמרי לך רבנן:											!	◇	סה	
ור"ש בן יוחאי?												⚡		סה	
ואת ערביה קרא.	[ר"ש בן יוחאי]											!	◇	סה	
ורבנן?												⚡		סה	
לא ליכתוב רחמנא לא וי"ו ולא את.	אמרי לך: [רבנן]											!	◇	סה	
ור"ש בן יוחאי?												⚡		סה	
את לא סגיא דלא כתב, לאפסוקי בין ממון גבוה לממון הדיוט, הלכך אתא וי"ו ערביה קרא.	אמר לך: [ר"ש בן יוחאי]											!	◇	סה	
גנב טלה ונעשה איל, עגל ונעשה שור - נעשה שינוי בידו וקנאו, טבח ומכר - שלו הוא טובח, שלו הוא מוכר.	רבי אילעא:												■	◇	סה
גנב טלה ונעשה איל, עגל ונעשה שור - משלם תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה כעין שגנב	איתיביה רבי חנינא לר' אילעא:												⚡	◇	סה
ואי ס"ד קנייה בשינוי, אמרי משלם? שלו הוא טובח, שלו הוא מוכר													⚡		סה
ואלא מאי? שינוי לא קני, אמאי משלם כעין שגנב? לשלם כי השתא	אמר ליה: [ר' אילעא]												⚡	◇	סה
כי השתא היינו טעמא דלא משלם, משום דא"ל: תורא גנבי ממך? דיכרא גנבי ממך.	אמר ליה: [ר' חנינא]												!	◇	סה
רחמנא ניצלן מהאי דעתא	אמר ליה: [ר' אילעא]												■		סה
אדרבה, רחמנא ניצלן מדעתא דידך	אמר ליה: [ר' חנינא]												■		סה
וניקנינהו בשינוי השם	מתקיף לה רבי זירא:												⚡	◇	סה
שור בן יומו קרוי שור, איל בן יומו קרוי איל שור בן יומו קרוי שור, דכתיב: (ויקרא כ"ב) שור או כשב או עז כי יולד איל בן יומו קרוי איל, דכתיב: (בראשית ל"א) ואילי צאנך לא אכלתי, אילים הוא דלא אכל, כבשים אכל? אלא לאו ש"מ: איל בן יומו קרוי איל.	רבא:												!	◇	סה
מ"מ קשיא													⚡	◇	סה
הא מני? ב"ש היא	רב ששת:												!	◇	סה
שינוי במקומו עומדת ולא קני	דאמרי: [ב"ש]												■	◇	סה
נתן לה באתננה חטיף ועשאן סולת, זיתים ועשאן שמן, ענבים ועשאן יין, תני חדא: אסור	דתניא: [תני חדא]												■	◇	סה
מותר	ותני חדא:												■	◇	סה
אוסרין	ואמר רב יוסף, תני גוריון דמאספורק: ב"ש												■	◇	סה
מתירין.	בית הלל:												■	◇	סה
מאי טעמא דבית שמאי?													^		סה
דכתיב: גם - לרבות שינוייהם.	[ב"ש]												!	◇	סה
ובית הלל?													^		סה
הם - ולא שינוייהם.	[ב"ה]												!	◇	סה
ובית שמאי?													⚡		סה
ההוא, הם - ולא ולדותיהם הוא דאתא.	[ב"ש]												!	◇	סה
ובית הלל?													⚡		סו
תרתני שמעית מינה: הם - ולא שינוייהם, הם - ולא ולדותיהם.	[ב"ה]												!	◇	סו

<p>disputants-חולקים</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ובית הלל, הכתיב גם		⚡											סו.
גם לבית הלל קשיא.		■											סו.
עד כאן לא פליגי - אלא דמר סבר: שינוי קונה, ומ"ס: אין שינוי קונה, אבל לענין שלומי - כ"ע כדמעיקרא משלם								⚡					סו.
משלם תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה כעין שגנב	דקתני:							⚡	■				סו.
לימא, תיהוי תיובתא דרב								⚡					סו.
קרן - כעין שגנב משלם, תשלומי כפל ותשלומי ד' וה' - כשעת העמדה בדין	דאמר רב:							⚡	■				סו.
טלאים - כדמעיקרא, דמים - כשל עכשיו.	רבא:								!				סו.
שינוי קונה כתיבא ותנינא	רבה:										◆	■	סו.
כתיבא: (ויקרא ה') והשיב את הגזלה אשר גזל - מה ת"ל אשר גזל? אם כעין שגזל - יחזיר, ואם לאו - דמים בעלמא בעי שלומי												■	סו.
הגזול עצים ועשאן כלים, צמר ועשאן בגדים - משלם כשעת הגזילה	תנינא:											■	סו.
א"נ, לא הספיק ליתנו לו עד שצבעו - פטור												■	סו.
אלמא: שינוי קונה.												■	סו.
יאוש - אמרי רבנן דניקני, מיהו לא ידעינן אי דאורייתא אי דרבנן	[רבה]											◆	סו.
אי דאורייתא, מידי דהוה אמוצא אבידה, מוצא אבידה לאו כיון דמייאש מרה מינה מקמי דתיתי לידיה קני ליה, האי נמי כיון דמייאש מרה קני ליה, אלמא קני												■	סו.
או דלמא לא דמיא לאבידה, אבידה הוא דכי אתאי לידיה - בהתירא אתיא לידיה, אבל האי כיון דבאיסורא אתאי לידיה - מדרבנן הוא, דאמור רבנן ניקני מפני תקנת השבים.												■	סו.
יאוש אינו קונה, ואפילו מדרבנן.	רב יוסף:											◆	סו.
גזל חמץ ועבר עליו הפסח, אומר לו הרי שלך לפניך	איתיביה רב יוסף לרבה:											⚡	סו.
והאי כיון דמטא עידן איסורא ודאי מייאש, ואי ס"ד יאוש קנה, אמאי אומר לו הרי שלך לפניך? דמי מעליא בעי שלומי ליה												⚡	סו:
כי קאמינא אנא - זה מתייאש וזה רוצה לקנות, האי - זה מתייאש וזה אינו רוצה לקנות.	א"ל: [רבה]											!	סו.
(ויקרא א') קרבנו - ולא הגזול	איתיבי' אביי לרבה:											⚡	סו.
היכי דמי?												^	סו.
אילימא לפני יאוש												!	סו.
למה לי קרא? פשיטא												⚡	סו.
אלא לאו לאחר יאוש												!	סו.
ש"מ: יאוש לא קני												⚡	סו.
וליתעמיך	אמר ליה רבא:											!	סו.
(ויקרא ט"ו) משכבו - ולא הגזול	הא דתניא:											!	סו.
ה"ד?												^	סו.
אילימא דגזל עמרא ועבדיה משכב												!	סו.
מי איכא למ"ד שינוי מעשה לא קני?												⚡	סו.
אלא מאי אית לך למימר? דגזל משכב דחבריה												!	סו.
ה"נ דגזל קרבן דחבריה.												!	סו.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עורות של בעל הבית - מחשבה מטמאת, ושל עבדן - אין מחשבה מטמאת, של גנב - מחשבה מטמאת, של גזלן - אין מחשבה מטמאת	איתיביה אביי לרב יוסף: [ת"ק]									◆	⚡	◊
חילוף הדברים: של גזלן - מחשבה מטמאת, ושל גנב - אין מחשבה מטמאת, לפי שלא נתיישו הבעלים	רבי שמעון:									◆	⚡	◊
וש"מ: יאוש קנה											⚡	
הכא במאי עסקינן - כגון שקיצען.	א"ל: [רב יוסף]										!	◊
והלא עיצבא שנו כאן, ועיצבא אין צריכה קיצוע	מתקיף לה רבה בר רב תנן:										⚡	◊
כל מקום שאין חסרון מלאכה - מחשבה מטמאת, יש חסרון מלאכה - אין מחשבה מטמאת, חוץ מן העיצבא	דתנן:										■	⚡
האי מילתא קשי בה רבה לרב יוסף עשרין ותרתין שנין, ולא איפרקה עד דיתיב רב יוסף ברישא ופרקה:	אלא אמר רבא:										○	◊
שינוי השם כשינוי מעשה דמי, שינוי מעשה מאי טעמא? התם מעיקרא עצים השתא כלים, שינוי השם נמי, מעיקרא קרו ליה משכא והשתא אברזין.	[רב יוסף]										!	◊
והרי מריש דאיכא שינוי השם, דמעיקרא כשורא והשתא טללא											⚡	
על המריש הגזול שבנאו בכירה - שנוטל דמיו, מפני תקנת השבים	ותנן:										■	⚡
טעמא מפני תקנת השבים, הא לאו הכי הדר בעיניה											⚡	
מריש שמו עליו	רב יוסף:										!	◊
(יחזקאל מא) צלעות הבית - אלו המלטטין, והעובים - אלו המרישות.	דתניא:										■	!
שינוי החזור לברייתו - בשינוי השם לא הוי שינוי.	רבי זירא:										!	■
ושינוי השם שאינו חוזר לברייתו מי הוי שינוי?											⚡	
והרי צינור, דמעיקרא קציצתא והשתא צינורא											⚡	◊
צינור שחקקו ולבסוף קבעו - פוסל את המקוה, קבעו ולבסוף חקקו - אינו פוסל את המקוה	ותניא:										■	⚡
ואי אמרת שינוי השם מילתא היא, אפ"ל קבעו ולבסוף חקקו נמי ליפסל											⚡	
שאני שאיבה, דמדרבנן היא.											!	◊
אי הכי, אפילו דרישא נמי											⚡	◊
התם איכא תורת כלי עליו בתלוש, הכא אין תורת כלי עליו בתלוש.											!	◊
הגנב, והגולן, והאנס - הקדישן הקדש, ותרומתן תרומה, ומעשרותן מעשר	מיתיבי:										■	⚡
התם איכא שינוי השם, דמעיקרא טיבלא והשתא תרומה, הקדש - מעיקרא חולין והשתא הקדש.	אמרי:										!	◊
מניין לשנוי שהוא קונה? שנאמר: (ויקרא ה') והשיב את הגזלה, מה ת"ל אשר גזל? אם כעין שגול - יחזיר, ואם לאו - דמים בעלמא בעי שלומי.	רב חסדא א"ר יונתן:										■	◊
האי אשר גזל מיבעי למעוטי גזל אביו, שאינו מוסיף חומש על גזל אביו											⚡	◊
א"כ, ניכתוב רחמנא והשיב את גזלו, אשר גזל למה לי למכתב? ש"מ תרתי.											!	◊
מניין לשנויי שאינו קונה? שנאמר: והשיב את הגזילה, מ"מ.	איכא דאמרי, אמר רב חסדא א"ר יונתן:										■	◊
והא כתיב: אשר גזל											⚡	
ההוא מיבעי ליה: על גזילו שלו מוסיף חומש, ואין מוסיף חומש על גזל אביו.											!	◊
מניין ליהושע שאינו קונה? שנאמר: (מלאכי א) והבאתם גזול את הפסח ואת החולה, גזול דומיא דפסח, מה פסח דלית ליה תקנתא כלל, אף גזול דלית ליה תקנתא, לא שנא לפני יאוש ולא שנא אחר יאוש.	עולא:										■	◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מהכא: קרבנו - ולא הגזול אימת? אילימא לפני יאוש, פשיטא, למה לי קרא? אלא לאו לאחר יאוש, וש"מ: יאוש לא קני, ש"מ.	רבא:											◊	סו:
והא רבא הוא - דאמר דגזול קרבן דחבריה.											ז		סו:
איבעית אימא: הדר ביה.											!		סו:
ואיבעית אימא: חד מיניהו רב פפא אמרה.											!		סו:
ומדת שלומי ארבעה וחמשה וכו'.												■	סו:
ואמאי? נילף שור שור משבת, מה להלן חיה ועוף כיוצא בהן, אף כאן חיה ועוף כיוצא בהן.												ז	סו:
אמר קרא: (שמות כא) שור ושה שור ושה שני פעמים, שור ושה אין, מידי אחרינא לא.	רבא:											!	סו:
הי מיתר?	אמרי:											^	סו:
אילימא שור ושה דסיפא מייתר, דניכתוב רחמנא כי יגנב שור או שה וטבחו ומכרו חמשה בקר ישלם תחתיו וארבע צאן תחתיו.												!	סו:
אי כתב רחמנא הכי, הוה אמינא: בעי שלומי תשעה לכל אחד ואחד.												ז	סו:
וכי תימא, הא כתיב תחתיו תחתיו.												ז	סו:
חד תחתיו מייתר, ההוא מיבעי ליה לדרשה אחרינא.												!	סו:
יכול גנב שור שור מנה ישלם תחתיו נגידין? ת"ל: תחתיו תחתין.	דתניא:											!	סו:
אלא שור ושה דרישא מיותר, דנכתוב רחמנא כי יגנב איש וטבחו ומכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה.												!	סו:
אי כתב רחמנא הכי, הוה אמינא: עד דגניב תרי וטבח להן.												ז	סו:
וטבחו כתיב, לחד.												!	סו:
ואימא: עד דגניב תרוייהו ומזבין להן.												ז	סו:
ומכרו כתיב, לחד.												!	סו:
ואימא, הוה אמינא: עד דגניב תרי, וטבח חד ומזבין חד.												ז	סו:
או מכרו כתיב.												!	סו:
ואכתי הוה אמינא: עד דגניב תרוייהו, וטבח חד ומשייר חד, או מזבין חד ומשייר חד.												ז	סו:
אלא, שור דסיפא ושה דרישא מייתר, דניכתוב רחמנא כי יגנב איש שור וטבחו ומכרו חמשה בקר ישלם תחתיו וארבע צאן תחת השה, שור דסיפא ושה דרישא למה לי? שמע מינה: שור ושה אין, מידי אחרינא לא.												!	סו: